

Tuženik: Landkreis Rosenheim

uz sudjelovanje: Landesanstalt für Umwelt, Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 3. stavak 2. točku (a) Direktive 2001/42/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 27. lipnja 2001. o procjeni učinaka određenih planova i programa na okoliš⁽¹⁾ tumačiti na način da se okvir za buduće odobravanje provedbe projekata navedenih u Prilozima I. i II. Direktivi 2011/92/EU⁽²⁾ (u daljnjem tekstu: Direktiva o PUO-u) određuje već u slučaju kad se uredbom za zaštitu prirode i krajolika predviđaju opće zabrane s mogućnosti izuzeća i odobrenja koja nisu posebno povezana s projektima iz Prilogâ Direktivi o PUO-u?
2. Treba li članak 3. stavak 2. točku (a) Direktive 2001/42/EZ tumačiti na način da su planovi i programi za poljoprivredu, šumarstvo, uporabu zemlje itd. izrađeni kad je njihov cilj određivanje referentnog okvira upravo za jedno ili više tih područja? Ili je dovoljno ako se za zaštitu prirode i krajolika uređuju opće zabrane i odobrenja koje treba provjeriti u postupku izdavanja odobrenja za velik broj projekata i uporaba i koji mogu neizravno („refleksno”) utjecati na jedno ili više tih područja?
3. Treba li članak 3. stavak 4. Direktive 2001/42/EZ tumačiti na način da se određuje okvir za buduće odobravanje provedbe projekata ako se uredbom donesenom za zaštitu prirode i krajolika za velik broj apstraktno opisanih projekata i mjera u području očuvanja određuju opće zabrane i odobrenja, ali se ne mogu ni predvidjeti ni planirati konkretni projekti prilikom donošenja te uredbe te stoga ne postoji posebna povezanost s konkretnim projektima?

⁽¹⁾ SL 2001., L 197, str. 30. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 13., str. 17.)

⁽²⁾ Direktiva 2011/92/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o procjeni učinaka određenih javnih i privatnih projekata na okoliš (SL 2012., L 26, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 27., str. 3.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 9. srpnja 2020. uputio Administratīvā apgabaltiesa (Latvija) – SIA Visma Enterprise Konkurences padome

(Predmet C-306/20)

(2020/C 304/13)

Jezik postupka: latvijski

Sud koji je uputio zahtjev

Administratīvā apgabaltiesa

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: SIA Visma Enterprise

Tuženik: Konkurences padome

Prethodna pitanja

1. Može li se sporazum između proizvođača i distributera o kojem je riječ u ovom slučaju (na temelju kojeg tijekom razdoblja od šest (6) mjeseci od registracije moguće transakcije distributer koji ju je ranije registrirao ima prednost u provedbi postupka prodaje s dotičnim krajnjim korisnikom, osim ako se on tome ne protivi) smatrati, u skladu s pravilnim tumačenjem Ugovora o funkcioniranju Europske unije, sporazumom između poduzetnika koji ima za cilj sprečavanje, ograničavanje ili narušavanje tržišnog natjecanja, u smislu članka 101. stavka 1. [UFEU-a]?
2. Sadržava li sporazum između proizvođača i distributera o kojem je riječ u ovom slučaju, koji se tumači u skladu s odredbama Ugovora o funkcioniranju Europske unije, naznake na temelju kojih se može ocijeniti je li izuzet iz opće zabrane zabranjenih sporazuma?

3. Može li se smatrati da sporazum između proizvođača i distributera o kojem je riječ u ovom slučaju, koji se tumači u skladu s odredbama Ugovora o funkcioniranju Europske unije, čini izuzeće? Primjenjuje li se izuzeće kojim se omogućuje sklapanje vertikalnih sporazuma koji dovode do ograničavanja aktivne prodaje na isključivo dodijeljeno područje ili isključivoj grupi korisnika rezerviranoj za dobavljača, odnosno na području ili korisnicima koje je dobavljač dodijelio drugom kupcu, ako takvo ograničenje ne ograničava prodaju kupčevih korisnika i ako tržišni udio dobavljača (tužitelja) nije veći od 30 %, samo na sustave isključive distribucije?
4. Može li nezakonito postupanje samo jednog gospodarskog subjekta biti jedini sastavni element sporazuma između proizvođača i distributera o kojem je riječ u ovom slučaju, koji se tumače u skladu s Ugovorom o funkcioniranju Europske unije? Mogu li se u okolnostima ovog slučaja, koje se tumače u skladu s odredbama Ugovora o funkcioniranju Europske unije, utvrditi naznake o sudjelovanju samo jednog gospodarskog subjekta u zabranjenom sporazumu?
5. Mogu li se u okolnostima ovog slučaja, koje se tumače u skladu s odredbama Ugovora o funkcioniranju Europske unije, utvrditi naznake o ograničavanju (narušavanju) tržišnog natjecanja u okviru sustava distribucije ili o prednosti u korist tužitelja ili pak negativnom učinku na tržišno natjecanje?
6. U okolnostima ovog slučaja, koje se tumače u skladu s odredbama Ugovora o funkcioniranju Europske unije, ako tržišni udio distribucijske mreže nije veći od 30 % (tužitelj je proizvođač, zbog čega njegov tržišni udio uključuje i prihode od prodaje njegovih distributera), mogu li se utvrditi naznake o negativnim učincima na tržišno natjecanje u sustavu distribucije i/ili izvan njega i primjenjuje li se na navedeni sporazum zabrana zabranjenih sporazuma?
7. U skladu s člankom 101. stavkom 3. Ugovora o funkcioniranju Europske unije i člankom 2. Uredbe Komisije br. 330/2010 od 20. travnja 2010. (¹), u vezi s njezinim člankom 4. točkom (b):
 - Primjenjuje li se izuzeće na sustav distribucije u skladu s kojim i. sam distributer (trgovac) odabire mogućeg korisnika s kojim će surađivati; ii. dobavljač na temelju objektivnih, općepoznatih i provjerljivih kriterija nije prethodno odredio konkretnu grupu korisnika kojima će svaki distributer pružati svoje usluge; iii. dobavljač, na zahtjev distributera (trgovca), rezervira moguće korisnike za navedenog distributera; iv. ostali distributeri ne znaju za rezervaciju mogućeg korisnika ili o tome nisu prethodno obaviješteni; ili na temelju kojeg je v. jedini kriterij za rezervaciju mogućeg korisnika i za uspostavljanje nastavnog sustava isključive distribucije u korist konkretnog distributera njegov je zahtjev u tom smislu, a ne određivanje dobavljača; odnosno u skladu s kojim vi. rezervacija vrijedi šest (6) mjeseci od registracije moguće transakcije (nakon čega isključiva distribucija prestaje važiti)?
 - Može li se smatrati da pasivna prodaja nije ograničena ako sporazum sklopljen između dobavljača i distributera uključuje uvjet da se kupac (krajnji korisnik) može usprotiviti navedenoj rezervaciji, ali o tom uvjetu nije bio obaviješten? Može li ponašanje kupca (krajnjeg korisnika) (opravdano) utjecati na uvjete sporazuma između dobavljača i distributera?

(¹) Uredba Komisije (EU) br. 330/2010 od 20. travnja 2010. o primjeni članka 101. stavka 3. Ugovora o funkcioniranju Europske unije na kategorije vertikalnih sporazuma i usklađenih djelovanja (SL 2010., L 102, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 3., str. 270.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. srpnja 2020. uputio Consiglio di Stato (Italija) – Regione Veneto protiv Plan Eco S.r.l

(Predmet C-315/20)

(2020/C 304/14)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Consiglio di Stato

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Regione Veneto

Druga stranka u žalbenom postupku: Plan Eco S.r.l